

Το Σχόλιο του Αφηγητή στο Παραμύθι

Ανακαλύπτοντας τη φωνή του
παραμυθά στο «Πιο γλυκό ψωμί»

Να καταλάβουμε τι
είναι το σχόλιο του
αφηγητή.

Να εντοπίσουμε
παραδείγματα μέσα
στο κείμενο.

Να μάθουμε τη
διαφορά του σχολίου
από την προσφώνηση
στον ακροατή.

The Storyteller's Desk

Απλή Αφήγηση

Ο αφηγητής απλώς διηγείται
τα γεγονότα.

(π.χ. «Ο βασιλιάς
πήγε στον μύλο».

Σχόλιο Αφηγητή

Ο αφηγητής παρεμβαίνει
στην ιστορία!

Σχόλιο έχουμε όταν ο αφηγητής
προσθέτει τη δική του στάση
απέναντι στα γεγονότα. Μπορεί να
εκφράζει: **Κρίση, Εξήγηση,**
Παρατήρηση ή Ευχή.

Προσοχή: Οι συμβουλές του γέροντα είναι λόγια ήρωα μέσα στον διάλογο,
όχι σχόλια του αφηγητή!

“

Απόσπασμα του βιβλίου

«Τι να κάνει ο βασιλιάς, αφού έτσι ήτανε
η συμφωνία,»

Η δική μας ερμηνεία

- 🔍 Ο αφηγητής κάνει μια **ρητορική ερώτηση**. Δεν περιμένει απάντηση, αλλά σχολιάζει τη δύσκολη θέση του ήρωα.
- 🔍 Επισημαίνει την **αντιστροφή των ρόλων**: ο βασιλιάς, που συνήθως δίνει εντολές, τώρα δεν έχει **άλλη επιλογή** από το να υπακούσει στον φτωχό γέροντα για να τηρήσει τη συμφωνία τους.

“

Απόσπασμα του βιβλίου

«Αλέσανε το στάρι τους, και **για να μην τα πολυλογούμε,** γυρίσανε κατά το μεσημέρι στην καλύβα, πάλι ο βασιλιάς φορτωμένος τ' αλεύρι.»

Η δική μας ερμηνεία

- Εδώ ο αφηγητής σχολιάζει τον ίδιο του τον τρόπο που λέει την ιστορία.
- Μας δηλώνει ότι θα συντομεύσει τη διήγηση για να προχωρήσει γρήγορα στα επόμενα γεγονότα, παραλείποντας τις περιττές λεπτομέρειες.

Απόσπασμα του βιβλίου

«κι από τότε γιατρεύτηκε από την ανορεξιά κι έτρωε καλά, **που μακάρι να τρώαμε κι εμείς έτσι!**»

Η δική μας ερμηνεία

- Αφού αναφέρει το αποτέλεσμα (ο βασιλιάς θεραπεύτηκε), ο αφηγητής προσθέτει μια προσωπική ευχή.
- Εύχεται να είχαν και ο ίδιος και οι ακροατές την ίδια καλή όρεξη!
- Αυτό το σχόλιο δίνει ένα οικείο, χιουμοριστικό κλείσιμο και συνδέει το παραμύθι με τη ζωή του κοινού.

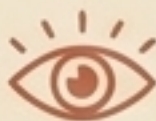
“

Απόσπασμα του βιβλίου

«Έμενε, **βλέπεις**, κι ο γέροντας νηστικός.»

Η δική μας ερμηνεία

- Η συνολική φράση μπορεί να θεωρηθεί ένα επεξηγηματικό σχόλιο, καθώς διευκρινίζει ότι ο γέροντας μοιραζόταν τη δοκιμασία του βασιλιά.
- Με τη λέξη «βλέπεις», ο αφηγητής απευθύνεται άμεσα στον ακροατή για να του τραβήξει την προσοχή. Υπάρχει άμεση επικοινωνία, χωρίς όμως να είναι τυπική προσφώνηση.

Απόσπασμα του βιβλίου

«Κι ο βασιλιάς, **παιδί μου**, **θέλοντας και μη**, δέχτηκε να πάει μαζί με τον παράξενο γέροντα, εκεί που του 'λεγε.»

Η Προσφώνηση

«**παιδί μου**»: Δείχνει σε ποιον μιλάει. Θυμίζει την προφορική παράδοση όπου ο παραμυθάς μιλάει ζωντανά στο κοινό. Δεν αποτελεί από μόνη της σχόλιο (δεν εκφράζει κρίση).

Το Σχόλιο

«**θέλοντας και μη**»: Μπορεί να διαβαστεί ως σύντομη σχολιαστική αποτίμηση. Εδώ ο αφηγητής κρίνει ότι ο βασιλιάς πήγε αναγκαστικά.

Η προσφώνηση και το σχόλιο μπορούν να συνυπάρχουν στην ίδια πρόταση, αλλά δεν ταυτίζονται!

Σύντομη Ανακεφαλαίωση (Οι 3 Χρυσοί Κανόνες)

1.

Προσφώνηση: Δείχνει σε ποιον απευθύνεται ο αφηγητής.

2.

Σχόλιο: Εκφράζει κρίση, εξήγηση, παρατήρηση ή ευχή.

3.

Διάλογος: Τα λόγια των ηρώων (όπως οι συμβουλές του γέροντα) δεν είναι σχόλια του αφηγητή.

Ώρα για εξάσκηση!

Όταν διαβάσετε ένα παραμύθι, να αναρωτιέστε σαν πραγματικοί ντετέκτιβ:

«Ποιος μιλάει αυτή τη στιγμή και σε ποιον απευθύνεται;»

«Διηγείται απλώς ένα γεγονός ή μήπως προσθέτει τη δική του κρίση και ευχή;»